

Slovenska književnost. Došla nam je zgodovinsko-rodoslovna razprava „Weriand de Graz“, spisal Davorin Trstenjak. Tisk tiskarne „družbe sv. Mohorja“, založil pisatelj, v Celovci 1884, 8°, 71 str. Učeni pisatelj dokazuje z vsem znanstvenim aparatom, da je Weriaand de Graz, ki je živel že l. 1091., domač koroški deželni plemič nižje vrste, čigar nasledniki so dospeli do knežje česti, a da ni njegova nemškega pokolenja, kakor so zgodovinarji trdili doslé. Več o ti prezanimivi knjigi prihodnjič, ker smo danes s prostorom v zadregi. Knjigo, polno ljubezni do domače zgodovine vsem omikanim Slovencem priporočamo kar najtopleje. Dobiva se pri Bambergu v Ljubljani po 50 kr.

Slovenska slovnica za srednje šole. Spisal J. Šuman, c. kr. profesor na akad. gimnaziji dunajskem. Tiskala in založila tiskarna „družbe sv. Mohorja“ v Celovci 1884, 8°, 202 str. Cena 1 gld.

Ob agrarnem vprašanji. Spisal dr. Josip Vošnjak Ponatis iz letopisa „Matiče Slovenske“ l. 1884. Založil pisatelj. Tiskala „Narodna tiskarna“ v Ljubljani 1884, 8, 80 str. — Tudi o teh dveh knjigah prinesemo obširno poročilo v prihodnjem listu.

„Slovensko pevsko društvo“ osnovali so si spodnje-štajerski Slovenci s sedežem v Ptuji. Društvo nima samo namena gojiti slovansko petje, ampak glavna naloga mu bode po vseh slovenskih krajih osnovati pevška društva ter napósled oživiti zvezo vseh slovenskih pevskih društev, ki bi o posebnih prilikah prirejala velike koncerte. Za zdaj bode določeval Ptuj, katere pesni se bodo pele pri takih koncertih. Vsakemu pevcu se bodo pošiljale note na dom, da se nauči pesni; potem se zberó vsi pevci svojega okraja k skupni poskušnji. Predno nastopi veliki pevski zbor vseh društev, gre glavni kapelnik v vsak okraj ter ima s pevci glavno vajo, da se privadijo njegovemu vodstvu. Na ta način bode možno, osnovati pevski zbor, kakeršnega Slovenci dosedaj še niso slišali. Ni nam treba poudarjati, da je to društvo izrednega pomena za vse Slovence, zlasti pa za óne, ki prebivajo ob nemški meji. Slovenska pesen ima občekulturno, a ima tudi politično važnost. Pravijo, da lepe pesni glas seže v deveto vas, mi pa želimo, da bi segel v srce vsakemu Slovencu in da bi vsak po svoji moči podpiral to prelepo, prekorično društvo. Društvo ima doslé 109 članov, med temi dva ustanovnika, g. B. Raiča in M. Vošnjaka, (ustanovnik je, kdor plača jedenkrat za vselej po 25 gld.,) 68 izvršujočih članov, ki plačujejo po 1 gld. in 39 podpornih članov, ki plačujejo po 2 gl. na leto. Predsednik društvu je g. St. Pirnat v Ptuji; odborniki gg.: dr. Gross, Romih, Stergar in dr. Porekar v Ptuji; g. Majcen v Mariboru, dr. Žižek v Ormoži; V. Valenta v Ljubljani, Škofljek v Savinjski dolini; namestniki gg.: Lešnik in Čuček v Ptuji, Treuensfeld v Ljutomeru, Marin v Brežicah; revizoriji gg.: drd. Ploj, Fric in Suher.

Akademiška palača in Strossmajerjeva galerija slik v Zagrebu odprla se je z veliko svečanostjo in v navzočnosti vladike Strossmajerja samega dne 9. novembra. Ker je „Ljubljanski Zvon“ akademijo in akademiško palačo že opisal (gl. I. letnik str. 213—219), ob galeriji slik nam je pa obljubljeno posebno poročilo, podajemo danes svojim bralcem samó nekoliko črtic o tem preimenitnem kulturnem zavodu. Temelj galeriji je položil Strossmajer pred petnajstimi leti, podarivši jugoslovanski akademiji prve slike svoje. Pozneje je po Italiji skupoval slike, da bi narodu svojemu priredil gradiiva za zgodovino slikarstva. V tem poslu so ga podpirali kanonik Voršak, slikarji Simonetti, Consoni, Overbeck in drugi umetelniki in s časom je Strossmajer zbral prekrasno zbirko dragih slik, katere je vse poklonil akademiji jugoslovanski.